

מת (קרית שמונה) 8189-02-25 - אברהם אבוקרט נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית שמונה
מ"ת 8189-02-25 מדינת ישראל נ' אבוקרט(עוצר)

לפני כבוד השופט ערן בר אור

ה המבקש
נגד

המשיבת
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה נוספת נספהת של המבקש לעיין חזר בהחלטתי להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

לטענת המבקש בקשתו עומדת על מספר אדנים: חלוף הזמן; שניי נסיבות המצדיקות דין חדש; העדר ראיות לכואורה; "עינוי, התאכזרות, התעללות והתנצלות" שעובר המבקש במעצרו; "הצדק לדין" מוקדמי לפי סעיף 95(ב)". וחולשה בראיות.

כידוע, התנאים לעיין חזר נקבעו בסעיף 52^(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרים), תשנ"א-1996 (להלן: "חוק המעצרים") ועל פי:

"עוצר, משוחרר בערובה או תובע רשיי לפנות לבית המשפט בבקשת לעיין חזר, בגין הנגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת ההחלטה".

בבש"פ 9604/17 מאיר ארג'יל נ' מדינת ישראל (19.12.2017) נקבע כי:

"סעיף 52 לחוק המעצרים קובע כי עיין חזר בהחלטה בגין הנגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת ההחלטה". מכך נבע, כי המסגרת הדינית של עיין חזר לא נועדה לשמש "מסלול עוקף" לפטיחה מחדש של ההחלטה המעצר הקודמת. המבקש מבית המשפט לעיין פעם נוספת בהחלטה שניתנה על-ידיו בטרם שחלף זמן ניכר, נדרש להוכיח כי קיימן מידע מהותי ומשמעותי אשר לו היה ידוע בעת שניתנה ההחלטה הקודמת, היה בכך כדי להביא לשינוי ההחלטה (בש"פ 9437/17 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם ב公报] פסקה 11 (6.12.2017))."

אצין כי ככל ומדובר בבקשתו של המבוקש לעיין מחדש בהחלטתי בעניין הראיות לכואורה או חולשת הראיות, אינני סבור כי יש ממש בבקשתה. כיצד, בשלב הדיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים בבית המשפט נדרש להערכתה ראשונית בלבד בדבר סיכוי הרשותה בהליך בתבוסת על החומר הקיים, ואין הוא בוחן אם הראיות מצביעות על הרשות הנאשם מעבר לכל ספק סביר, אלא רק אם יש בריאות הגולמיות פוטנציאלי הוכחתו המسفיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשותה (ר' בש"פ 3422/21 פלוני נ' מדינת ישראל, (21.6.2021)).

כפי שנקבע בהחלטתי מיום 18.2.2025, חומר החקירה מלמד על קיומן של ראיות לכואורה המבוססות עלית מעצר. אף כב' השופט מ' מרגלית שנדרש לדון בעורר שהוגש על החלטתי (עמ"ת 25-02-69528-**אבוקרט נ' מדינת ישראל**) קבע כי "המדובר בתשתיית ראייתית מבוססת וモוצקה, כל זאת בזיקה להערכתו הגורפת של העורר, תשתיית אשר יש בה להקים פוטנציאל ממשי להרשותו של העורר בדיון". לא מצאת כי יש בטיעוני המבוקש, הנוגעים להתנהלות במהלך הדינומים בתיק העיקרי, ובכלל זה טענות לאופן ניהול התקיק על ידי המותב הנכבד או טענות כליליות בקשר לראיות, לשנות מההחלטה בעניין זה.

לענין חלוף הזמן, בוחנתי אם ניתן לומר שהתקופה שעברה מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של המבוקש, יכולה להיחשב כ"זמן nicer מעת מתן ההחלטה", בנסיבות של תיק זה. בפסקה נקבע כי הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן nicer" כמשמעותו בסעיף 52^(א) לחוק המעיצרים מושפעת מנסיבות העניין ומתאפשרת מן האיזון שבין הפגיעה בנאשם בשל הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי כי הוא ימשיך לשאות במעצר. בוגדר איזון זה יש להבaya בחשבו את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסתוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבות האישיות (בש"פ 18/2608 מדינת ישראל נ' פלוני (02.04.2018)). אינני סבור שנסיבות תיק זה מלמדות כי עבר זמן nicer המצדיק עיון חוזר בהחלטתי. לטעמי, גם לא ניתן לומר כי קצב התקדמות שמיעת הראיות, או הצפי להליך ממשר מלמדים במקרה זה על הצורך בעיון חוזר, לפחות בעת זה. אצין כי כבר התקיימו מספר דינומי הוכחות, והתיק קבוע למועדים נוספים סמוך לאחר תחילת שנת המשפט. במצב דברים זה, אינני סבור כי חלוף הזמן מצדיק את שחרורו של המבוקש, וזאת נוכח המסתוכנות הגבוהה הטמונה במעשהיו.

לענין טענות הנאשם ל"הצדק לדין מוקדמי לפי סעיף 95(ב)", לא מצאת שיש בטענה זו כדי להצדיק עיון חוזר. סעיף 95 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 עוסק ב"הזמןה למשפט". בהתאם לסעיף 95^(ב) ככל שישبور בית המשפט שהדין בכתב האישום מתאים לניהול במסגרת דין מוקדמי (בהתאם להוראות סעיף 143א לחוק), יש לצרף להזמנה למשפט הودעה בדבר האפשרות לניהול הדיון מוקדמי. מקריאת סעיף 143א לחוק עולה כי אחד התנאים לקיומו של דין מוקדמי הינו כי הנאשם מוצג בידי סגנו (ר' בהוראות סעיף 143א(ג)(2) לחוק). משבר הנאשם ל"ציג את עצמו ומושאשרה בקשה הסגורה הציבורית לשחרורה מייצגו של הנאשם, אין מקום להידרש לטענות בדבר דין מוקדמי, קל וחומר לאחר שכבר נשמעו דינומי הוכחות.

לאחר שעניינו בבקשת המשיבה, ומשלא מצאתי שהבקשה מגלה כי מתקיימים התנאים האמורים לעיון חוזר, שקלתי אם יש מקום לדחיתת הבקשה, אף ללא קיום דיון, שכן הגם שבאופן רגיל יש מקום ל��יים דיון בבקשתה לעיון חוזר במעטם הצדדים, אין הדבר מחייב כאשר לא אם לא נמצא הצדקה על פניו לבקשתה לעיון חוזר. פים לעניין זה הדברים שנקבעו ב文书 פ 3827/22 בר אל לוי נ' מדינת ישראל (ນבו 20.6.2022):

"טענת העורר היא כי על פי סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) קיימת חובה ל��יים דיון בבקשתה לעיון חוזר. התשובה לטענה זו היא כי החובה האמורה קמה רק אם מתקיימים לכואורה התנאים ל��יים עיון חוזר, אשר מפורטים בסעיף 52(א) לחוק, דהיינו: "אם התגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן החלטה". ככל שתנאים אלה אינם מתקיימים, ניתן לדחות את הבקשה לעיון חוזר על הסף בהחלטה בכתב, ללא צורך ב��יים דיון בנסיבות הצדדים (ראו גם: ב文书 פ 8264/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (27.11.2018))."

לאחר שشكلתי את הדברים, מצאתי שעדין קיימ הצדק ל��יים דיון בבקשתה. קודם לכל, המדבר במבחן-נאשם שאינו מיוצג, ולטעמי יש מקום לסתו לו להשמיע את קולו בדיון, שכן יתכן שבהיעדר הבנה משפטית לא העלה המבחן טענות מוצדקות, ככל שקיימות כאלה, בבקשתו. בעניין זה רأיתי לנגד עני את בקשתו של המבחן להיות מיוצג, למצויר, בהlixir זה.

בנוסף לא מצאתי פירות בבקשתה לעניין טענותו של המבחן בדבר "עינוי, התאזרות, התעללות והתנצלות" במבחן עצור (לרבות אונס, לטענותו). אמנם, על פניו, וככל שהמדובר בטענות הקשורות לתנאי מעצרו של המבחן, המקום לבירור העניין אינם במסגרת הבקשה לעיון חוזר, אך מצאתי שרואו לשמעו טענה זו באופן בלתי אמצעי מפי המבחן.

לאור האמור לעיל, אני מורה כדלהן:

1. המזכירות תקבע דיון בבקשתה בפני** בתאריך 19.8.2025, בשעה 13:00 (מועד בו אני משתמש כשותוף תורן). המבחן יבוא לידין באמצעות שב"ס. **ככל שהמבחן מעדיף להשתתף בדיון בהיעדרות חזותית, עליו להודיע על כך עד לתאריך 17.8.2025.****

2. מובהר למבחן כי לא ניתן לו אפשרות לטעון טענות שאין חלק מהlixir זה, לרבות בטענות להוראות על מינוי מומחים או טענות שעניין ביקורת על החלטות המוטב בתיק העיקרי או טענות בעניין פסליות אותו המוטב. הדיון יתמקד בטענות בדבר שניי בנסיבות או פגיעה ממשמעותית בראיות לכואורה המצדיקות שינוי בהחלטת המעצר, ככל שקיימות, ועל המבחן להעיר לכך מראש.

3. המזכירות תעביר את הבקשה, כמו גם את החלטתי זו לעיון הסגנoriaה הציבורית, אשר מתבקשת להודיע על עמדתה לעניין בקשתו של המבחן לייצגו בהlixir זה. **הסגנoriaה הציבורית תודיע על עמדתה עד לתאריך 10.8.2025.**

4. המאשימה תתיעצב לדין לאחר שתעורר בירור עם שב"ס לעניין טענותיו של המבוקש לפגיעה בו עצור, ותביא בתגובהה גם את עמדת שב"ס לטענות ואילו פעולות (אם בכלל) נעשו בקשר לתלונותיו.

שב"ס יעביר החלטה זו לידי המבוקש.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ה, 05 אוגוסט 2025
בהתאם הצדדים.